

Nevročljive pošne pošiljke. C. kr. pošto in brzojavno ravnanje nam je doposlalo seznam priporočeni in navadnih pošiljatev, ki so bile v mesecu februarju 1914 v oddelku za nevročljive pošne pošiljke odprte in so jim odposilatelji neznani, potem takih poštnih nakaznic, denarnih pism, poštnih zavetkov. Ta seznam bo v polnem obsegu priobčen v tujkajšnjem uradnem listu »Osservatore triestino«.

Dvadesetletna dunajski koncertov »Glasbene Matice«. »Slov. Narod« spominja, da je v četrtlet poteklo dvajset let, kar je »Glasbena Matica« 23. marca 1896 prvikrat nastopila na Dunaju. Pela je Gallusov »Musica noster amor«, slovenske narodne pesmi, Fibichovo pomladno romanço, Nedvedov »Nazaj v planinski raj«, Foersterjevo »Ljubico« in Brucknerjev »De Deum«. Dne 25. marca 1896 je pa izvajala A. Dvofakovega »Mrtvega ženina«. Uspeh je bil velikanski. S ponosom se smemo Slovenci spominjati te prireditve.

O usodi manjših narodov po vojni.

Potek vojnih dogodkov je prinesel sovražnim državam grenko razočaranje: uverili jih je, da so bili zgrešeni njihovi računi, zasnovani na pričakovanju, da monarhija nima odporne sile vsled nasprotstev med njenimi narodi. Sedaj vidijo, kako junaški in rama ob rami se narodi avstro-ogrske monarhije bore za skupno jim domovino.

Označena kriva domneva o naši državi in o razmerju narodov do nje je bila močno razširjena v vnanjem svetu in zato so jo sovražniki stavili v svoje račune kot važno, ako ne odločilno postavko za izid sedanje silne borbe.

Prevarili so se. Če si pa stavimo vprašanje, odkod ta kriva domneva glede razpoloženja narodov do lastne monarhije, imamo odgovor na dlan: ker vnanji svet ne pozna teh narodov, njihove duše, njihovega čustvovanja. Bore se med seboj, bore se tudi proti uredbam v monarhiji, ki so jim škodljive, ali, ki jih ovirajo v njihovem razvoju! Bore se za svoje narodne pravice, za pogoje samostojnega življenja, bore se tudi za preosnove, ali zvestoba njihova do države same je ostala neomajna in so jo posvedočili v tej vojni vnovič s sijajnimi čini nenadkriljivega junaštva. To je tisto grenko razočaranje za sovražne države.

Ali krive sodbe v vnanjem svetu niso bile še najhujše zlo za te narode. Hujše zlo je v dejstvu, da so jih do vojne mnogokje krivo sodili tudi v notranjem monarhiji, ker jih niso poznali, ker so v mnogokaterem pojavu, ki je izhajal iz ljubezni, zvestobe in skrbni do svojega, videli nemar ali celo izdajstvo na skupnosti.

To je bilo veliko zlo za narode. Mnogo grenkega so pretrpeli — moralčno in v pogledu svojih narodnih aspiracij — v glavnem zato, ker jih svet ni poznal: ker ni poznal njihove duše, njihovega čustvovanja in njihovih namenov v razmerju do monarhije.

Temu zlu treba odopniti. Razpršiti treba krive sodbe in domneve o njih, oziroma, z živo besedo podkrepiti dokaze, ki jih dajejo ti narodi na bojiščih s svojo srčno dajavo. V ta namen treba seznanjati javnost z narodi. Svet mora dobiti pravo orientacijo o njih!

To bodi ena prvih nalog naših intelektualcev, duševnih pravkov narodov. Z vršenjem te naloge so začeli na našem jugu Hrvatje. V založbi Xeiene v Lipskem je izšla knjiga, v nemškem jeziku, ki jo je spisal učenjak dr. Milan Kovačević pod naslovom: »Hrvatje prihajajo!« (Die Kroaten kommen). Z vsebino knjige se ne moremo baviti tu in zadoščaj, če ji označimo tendenco: poučuje vnanji svet o Hrvatih, njihovih aspiracijah in njihovem razpoloženju do monarhije. Pozdravljamo to knjigo, ker uspeh tega pojasnjevalnega dela bo prihajal v prilogi tudi nam Slovencem, ker smo teritorialno, po krvi, jeziku in naši psihi v najožjem sorodstvu s hrvaškimi narodom.

Danes podajamo tu zanimiva splošna razmotrivanja v uvodnem listu knjige o bodoči usodi manjših narodov in o njihovi pravici in vsposobnosti za življenje.

Verjetno je, da se po vojni izpremenijo mnogi socialni pojmi, ki momentano vladajo v svetu. Psiha človeške družbe je brez dvoma še sedaj ubožnejša na nekaterih vrednotah, na drugih pa bogatejša, ker kri in ogenj govorita drug jezik, nego pero in črnilo. Za sedaj je opaziti vpadanje sočutja, naraščanje diabolskih svojstev človeka. In da se sovraštvo, ki v sedanji borbi vzpodbuja narode k orjaškim naporom, ne poleže tako hitro in se umakne dobrohotnosti, je samoobsebi u imeyno.

Če se vprašujemo, kateri temeljni motivi vodijo ves svet v sedanjem boju, moramo odgovoriti: pohlepnost po osvojitvi. V tem pogledu ni razlike med nekdanjim človekom iz brloga in današnjim modernim gentlemanom. Nič ne izpreminja na stvari, da eden luča svojo granato, dočim je drugi vihtel svoj lesen kij. Oba sta na istem nivo-u. Istotako so takorekoko identični njihovi dozdnevni interesi, ki so tu vmes v igri in ki delujejo kot vzroki njih razbojniškemu pohodu, namreč pohlep, da bi postal debel in debelejši, velik in še večji.

Če gledamo stvari do dna, ne gre pri vsej stvari za nič drugega, nego za podjarmljenje šibkejših plemen. Je to boj, divjanje vsled tendence, da bi ne le imeli pozneje brez truda in v obilici hrane, marveč, da bi se tudi naslajali v čustvu fizično močnejšega. In vendar stoji po naših pojmihi siromašen pošten človek veliko višje v etični vrednosti, nego pa bogat lopov.

Tudi v tej vojni je ljubi sosed tisti, ki naj bi se podjarmil in spravil s pota, ali, ki igra vlogo kalilca miru. V notranjem nasičenih narodov vlada mir prebavljanja, na mejah pa se lomijo valovi. In čim več je takih meja, tem verjetnej je konflikt. Stabiliteti v nebeškem smislu ni nikjer, kjer žive ljudje, ali homogeni (isto-vrstni) elementi izhajajo pri danih razmerah drug z drugim laglje in bolje, nego heterogeni (raznovrstni). Stremljenje po združenju ločenih delov identičnega plemena je postalo zakon — zakon in življenjski postulat ob enem. Hoče se imeti homogeno celoto, brez robov in kotov, da bi imeli mirno središče in čim manj prostora za spore. Ideal je neizvestni otok Atlantis. Tako daleč je prišel današnji svet.

Cim pa je tako, potem se mora temu stanju stvari prilagoditi narodno bitje, in nespameten bi bil tisti, ki ne bi ničesar ukrenil, da pripomore h konsolidiranju in utrjenju lastnega naroda!

Veliki in mali narodi so v tem pogledu na isti stopinji. Strašno, nečloveško — bolje rečeno: ravno sedaj človeško — »biti ali ne biti« je geslo današnjega življenja, borbe in bojev. Enkrat pride gotovo do likvidacije in narodov z manjo odporno silo bodo občutili posledice na lastni koži: bo velikih narodov, ki zajmejo manjše in jih prebavijo brez usmiljenja.

Če ne moremo izpremeniti tendence, da se šibkejši izstrada, iztrebi, smo pa vendar še ljudje v toliko, da vprašujemo: Kdo boji posvečen smrti? Ali fizično slabejši? Zakaj ne: moralčno slabejši?

Fizično in številno šibek narod je morda brez lastne krivde šibak, dočim more morda duševno in moralčno biti močnejši, nego drug narod, ki ga je napadel z uničujočo silo. Ali verujemo sploh v prepoved sveta v smislu bodočega blaznega mira na zemlji? Ako verujemo, potem storimo dobro, ako želimo, da ne postane fizično, marveč duševno močnejši bodoči izboljševalec in graditelj sveta.

In kakor je moralčno močnih ljudi, tako je tudi takih narodov. Da to dejstvo postavimo v živo luč, opozarjamo na tiste, ki morejo v tej vojni v nasprotnem smislu služiti kot zgled moralčne propalosti, katerih zavratnost, nezvestoba, pohlep po ubijanju in samoveličje so prešli že v pregovor in so obče znani.

Ako di bili postavljeni pred vprašanje, komu naj se pusti življenje, verolomnemu tatu in nesramnemu bahaču, ali pa priprostem poštenjaku, postavili bi se brez dvoma na stran poslednjega. Naša vzgoja, naši pojmi o dobrem in slabem, kar je božjega v nas, naša duša — vse bi govorilo v naši notranjosti njemu v prilog. »Smrt zločinca!« — to je vedno gromeč klic tudi naših zakonov.

Pogum in zvestoba sta najglavnejši svojstvi, ki se momentano najbolj cenite. In po pravici, kajti v nevarnosti se kaže prava duševna veličina značajno katerega moža, dostojnega naroda. Naša svetovna vojna je strašna katastrofa, pomenja padanje nazaj k že davno pozabljenemu principu pobesnenja narodov, in vendar nam ta vojna nudi nekaj vznosnih pogledov v globoine duš: je še vedno karakteron trdnih, srčnih, zvestih narodov, je še pravih ljudi.

Logično je in soglasja z našim uverjenjem, ako želimo, upamo in stremimo, da nad takimi ljudmi in narodi ne zmaga jo temne sile.

Ne veste, da so tudi Hrvatje srčen, zvest in pošten narod?! Ne veste, ker Hrvatov ne poznate!

Sledite, prosimo Vas, našemu opisovanju, da ne storite greha s tem, da bi v svoji nevednosti v primernem momentu storili kaj nepravga in sramotnega!

Potresi na morju.

Strahoviti potres leta 1909. v Italiji je bil združen tudi s potresom na morju, iz katerega so butali valovi na obal in so na vse strani prinašali pogubo in smrt. Takozvani »morski potresi« niso po svojem bistvu nič drugega, nego potresi, ki se pojavljajo na kopnem. Razlikujejo se od poslednjih samo v tem, da se s potresnim morskim dnom potresa in vzdiguje tudi voda nad njim. To valovanje morske vode se širi dalje, dokler nagromadeni ogromni valovi ne prodre do obali. Ti »potresni« valovi so jako hitri, a s svojo višino nadkriljujejo navadne valove večinoma dva- do petkrat.

Velika opustošenja je povzročil en tak »potresni« val ob potresu na morju leta 365. na obalah Grške, Male Azije in Severne Amerike. Po prvem zibanju se je morje umaknilo toliko, da so ladje v pristaniščih naenkrat prišle na suha tla. Ljudje so z rokami lovili morske ribe po tistih preostalih malih mlakah in kalužah. Ali naenkrat se je »potresni« val povrnil s silno hitrostjo in udrl na obali, tako, da je bilo pri tem razdejanih nešteto zgradb. Ko se je val razpršil, pokazalo se je, da se ni le mnogo ladij prevrnilo, marveč, da so bile nekatere — n. pr. v Aleksandriji — vsled silnega udarca »potresnega« vala vržene celo na strehe hiš.

Ob velikem potresu v Lizboni na Portugalskem dne 1. decembra 1755. so se taki valovi razširili na čudovite daljave. V Lizboni so občutili najprej zibanje zemlje in sicer dva sunka. Dlje časa po drugem sunku se je pojavil dvajset metrov visok val, ki je raztrgal verige v pristanišču privezanih ladij ter razrušil utrdbo v luki. In vsi ti valovi so se širili dalje ob španski obali. V Cadiz je po enajsti uri predpoldne hkratu prodrl val, visok osemajset metrov, in ni samo razrušil del trdnjaviških zidov, marveč je tudi predrl ožino, ki je spajala mesto s kop-

nim. Na obali Madeire so občutili potres ob enajstih in tri četrti. Najprej se je morje umaknilo na severni strani otoka za sto korakov, a potem se je povrnilo za štiri in pol metra več, nego navadno. »Potresni« valovi so se ponovili petkrat in so postajali vedno slabši. S tem seveda morsk potres ni bil izpolnjen. Proti vzhodu je prodrl potresni val do angleških luk ter se je razširil dalje do Hamburga in Oltickstadta, kjer so ga opazili ob 1. uri popoldne. Šel je dalje tudi proti zapadu. Preletel je Atlantski ocean in navahil na ameriško obal in zapadno-indijske otoke. V Antigui se je pojavil ob treh in pol popoldne in je bil tri metre visok. Na otoku Saba se je dvignilo morje za celih šest metrov.

Glavno izhodišče takih potresnih valov je Tih ocean. Poleg jako pogostih potresov na kopnem na obali južne Amerike se pojavljajo skoro vsakokrat morsk potresi, ki povzročajo silne valove, a ti hite od ene strani Tihega oceana do druge, in to s tako silo, da delajo občutno škodo še v mestih, ki so oddaljena več nego 10.000 kilometrov od izhodišča potresa.

Tak slučaj se je pripetil ob potresu v Arici na pernamski obali dne 13. avgusta 1868. Prvi potresni sunek se je občutil ob 5. uri petnajst minut popoldne. Kakih dvajset minut kasneje se je morje razlilo dva do tri metre visoko preko obali ter se je potem umaknilo za morsk miljo nazaj. Na to je prodrl na obal silen val, visok do sedemajset metrov, a to se je ponavljalo vsake četrte ure. Ti potresni valovi so se razširili po Oceanu na zapad in jugozapad. Do otoka Raja so prodri ob enajsti uri, do otoka Chathamina, vzhodno od Nove Zelandije, so rabili 15 ur, do Nove Zelandije, in to do pristanišča Lyttelton, devetnajst ur po prvem sunku v Peru. V poslednjem pristanišču se je morje najprej umaknilo s hitrostjo šestih metrov v sekundi, tako, da so vse ladje prišle na dno. Nato pa je morje zopet navahilo in pretrgalo vse verige na sidrih, a na kopnem je na daljavo dveh kilometrov razrušilo in odplavilo vse mostove. Triindvajset ur po prvotnem potresu so se pojavili potresni valovi celo v Sidneyu v Avstraliji.

Razne politične vesti.

Naše bodoče gospodarsko razmerje z Nemčijo. Na seji zveznega sveta hrvaških industrijalcev je predsednik Vilim pl. Remer izjavil — med drugim — o gospodarskem zblizanju z Nemčijo tako-le: Na pogajanjih glede gospodarskega zblizanja z Nemčijo smo si — z ozirom na njih bolj teoretičen značaj — udeleževali za sedaj le v svrhu orientacije. Z ozirom na tesne vezi, ki nas danes politično in militarčno spajajo z našim močnejšim zaveznikom, smatramo tudi mi željo po ustvaritvi tesnejših gospodarskih odnosov do nemške države za naravno in opravičeno. Oblika in obseg tega zblizanja bosta mogla biti predmetom za resna pogajanja še le v tistem trenutku, ko posledice te silne vojne zadobe vsaj deloma stalen značaj. V svrhu temeljite priprave obsežnega materiala za rešitev teh težkih vprašanj smatramo nadaljevanje s temi, četudi za sedaj le teoretičnimi razpravami kot zelo koristno in tudi potrebno in se jih nočemo zato tudi nadalje udeleževati. Pri tem bomo vedno izhajali s stališča ohranitve popolne politične in gospodarske samostojnosti in pravice do samodoločanja naše monarhije, za katero najboljši sinovi naše domovine prelivajo danes potoke krvi. Posebno vrednost pokladamo v popolno svobodo akcije monarhije na Balkanu, ki je z ozirom na naš zemljepisni položaj in stare tesne odnose največje važnosti za nas. V tej smeri se bodo morali ustvariti taki predpogoji in garancije, ki zagotove monarhiji prioriteto v gospodarskem prometu z Balkanom.

Tu je avtoriteta na gospodarskem polju in poklican glasnik hrvaške industrije povedal dovolj jasno, kako dolga bo še pot do rešitve težkega gospodarskega problema — veliko daljša in težavnejša nego pričakujejo tisti, ki menijo, da se gospodarska vprašanja rešujejo s srcem in ne z računajočim razumom.

V Italiji štedijo pri ljudskem šolstvu. Proračun za l. 1916-1917. znižuje določeno svoto za elementarni pouk od 62.324.000 na 58.486.000 lir, torej za okrog 3'8 milijona lir. Razun tega so odtegnili ljudskošolskemu pouku milijon lir, določenih z zakonom za šolske zgradbe v letu 1916-1917. Fond za prispevke občinam za ustanovljanje šol je skrčen tudi za 100.000 lir. Končno so odtegnili rezervnemu fondu za ljudsko šolstvo 15 milijonov. Vsega skupaj so torej 20.000 milijonov določenih za elementarno šolsko izobrazbo, oddali za druge namene. — Tako se dogaja v Italiji. Dežela, ki je bila baje zibel evropske kulture, je postala skladišče — analfabetov.

Jetniki naj se porablajo za javna dela. Tako zahteva v »Messaggero« bivši župan rimski Nathan. Tu doznajemo, da je bilo v Italiji v letu 1912. v zaporih 14.262 moških, ki jim je odmerjena nedolga kazn. Od teh jih je bilo 13.774 sposobnih za delo. Sedaj se prepuščajo ti ljudje deloma demoralizirajočemu brezdelju, deloma pa se zaposlujejo pri delih, ki ne odgovarjajo njihovim sposobnostim in ki prinašajo le malo koristi. Z njih uporabo pa bi mogli dovršiti marsikatero koristno in potrebno javno delo....

Gospodarstvo.

Vojna posojilnica, katero je vlada z ozirom na vojne dogodke ustanovila meseca septembra 1915, objavlja poročilo o svojem delovanju od početka poslovanja do konca l. 1915. Posojilnica je ustanovila v celem 35 podružnic v raznih večjih mestih. Pri vseh podružnicah je bilo do konca l. 1915 vloženih 9142 prošenj za posojila. Odklonjenih je bilo 143. Od dovoljenih 8999 posojil je bilo do konca l. 1915 odplačanih 2486. — Promet je znašal v navedeni dobi 231.275.255 K. Stanje posojil koncem l. 1915 je znašalo 105.367.385 K, od teh 96.821.025 K na vrednostne papirje, ostalo na vložne knjižice, blago hipoteko. Pri podružnici v Gradcu se je dalo za 6.374.700 K posojila, v Ljubljani 7.288.900 K, v Gorici 20.000 K, v Trstu 263.200 K (slednji dve podružnici ste izza vojne z Italijo ustavili poslovanje). Nobenih prošenj za posojila niso dobile podružnice v Celovcu, Bregencu in Piznu. 58%, posojil, vzetih na vrednostne papirje, se je vzel v svrhu vojnih posojil. Obresti se je v navedeni poslovni dobi plačalo 2.248.409 K, dočim so upravniki stroški znašali 212.414 K, in je znesek po 2.035.994 K ostal kot fond v smislu cesarske naredbe z dne 19. septembra 1914. Obrestna mera je znašala od 12. do 29. oktobra 1914 7%, od 30. oktobra 1914 do 11. aprila 1915 6 1/2%, od tega časa naprej pa 6%.

Razne vesti.

Lovska puška v francoski vojski. »Kölnische Zeitung« priobčuje naslednji dopis iz Berolina: V francoskem časopisu se vedno zopet pojavlja zahteva po izdatnejši uporabi lovskih pušk z debelimi šibrami »za lov na Nemce v strelških jarkih«. Visoki častniki so bili za ta načrt in so sestavili izkušnje, pridobljene pri poizkusih. Tudi bivši vojni minister Gallieni je privolil v uporabo lovске municije. Edini si je niso bili, kako naj se uvede stvar. Kakor se zdi, so se končno zedinili, da naj se lovška puška s kalibrom 8'2 milimetra in debelimi šibrami, kakor se uporabljajo pri lovu na srne, izroča le izbranemu moštvu, posebno častnikom in podčastnikom. Stvar se razpravlja v časopisu s cinizmom, ki je naravnost zoper naša pojma. Pojm spoštovanja nasprotnika je pač moral popolnoma izginiti pri Francozih, če so res prišli tako daleč, da primerjajo vojno v strelških jarkih z lovom na divlje mrjase. Zanimivo pa je, kako se z vojaške strani utemeljuje uporaba take municije, namreč tako-le: »Če patroliramo s sedanji našimi prožjem, zgrešimo večkrat svoj cilj; toda sedaj z lovsko puško in šibrami za srne uničujemo sovražnika. Le redkokdaj umira ranjenec za ranami in zavleči ga moremo v svoje črte. Tamkaj ga preiščejo, prisilijo, da govori, in tako se večkrat izvede važne stvari.« To se čuje skoraj človekoljubno, kajti sovražnik le redkokdaj umira za svojimi ranami. Pravi vzrok pa je seveda čisto drug in popolnoma prozoren. Prvič zadeva hitro in zato slabo izvežbani francoski vojak z močno razsipajočo lovsko puško veliko lažje kot pa s kroglo armadne puške. Drugič se lahko zadeti sovražnik, če ne more, priti lahko, da govori, to se pravi, da mu toliko časa ne dajo jesti ni piti, ali da ga mučijo toliko časa, dokler ne izda svojih tovarišev in domovine. Tretjič so pa, kar ni povedano, rane za šibrami izredno težke. Šibre ne ubijajo takoli, ne prebijajo cellega trupla, temveč ostajajo v njem. In kakšno more biti telo, v katerem tiči deset, petnajst ali še več debelih šibr, izstreljenih v kratki razdalji, si je lahko misliti. Človekoljubna torej ni ta stvar in obenem pa je tudi kršenje haškega dogovora, ki izrečno prepoveduje kroglice, ki povzročajo »nepotrebne bolečine«.

Darovi.

— Po položaju so poslali sledeči gospodje in gospe svoje prispevke za prireditve ženske podružnice CMD 5. t. m.: po 20 K: Podružnica Ljubljanske kreditne banke, Živnostenska banka, Jadranska banka, Franc Repič, Ljubljana; po 10 K: dr. Bončina, dr. Slavik, J. Perhanc, A. Anžič, V. Vesel, notar, A. Pogorelec, J. Dimnik, dr. J. Ferfolja, A. Bogdanovič, F. Matejčič c. kr. dež. šol. nadz., dr. E. Starč, Zadruga »Croatia«, J. Taučer, J. Mankoč; 6 K: A. Grebenc; po 5 K: R. Golob, F. Skorkovsky, Klun, R. Mankoč, V. Ternovec, Milka Mankoč, A. Jacopig, R. Liseč, P. Zink, L. Strekelj, S. Bartel, neimenovan dr. A., M. Obersun, G. Stepančič; po 4 K: ga. I. Pohar, Leitgeb in Kotnik, Tomičič dvorni svet, F. Ulaga; po 3 K: dr. M. Irgolič, dr. J. Cermak, dr. J. M. Čok, R. Negovetič, dr. L. Čiković, V. Kapus, J. Švegelj, H. Candolini, I. Durnik, O. Vračko, c. k. pol. svet.; po 2 K: V. Mirk, F. Rešaver, F. Kovačič, A. Lavrenčič, Kalin, Kraševac, L. Ternovec, A. Dekleva, gđ. D. Ninšek, ga. Plesničar, ga. Gulič, I. Bandel, V. Kltnar, J. Arhar, V. Furlani, J. Klemenc, dr. F. Rapotec, J. Kosmelj, M. Rohrmann, F. Pahor, M. Železnik, I. Kokalj, F. Mirt, M. Novak, F. Eržen, O. Vovkova, V. Ziga, K. Cvenkel, H. Cafazura, A. Knafec, J. Gorčič, M. Lavrenčič, R. Vodopivec, A. Germeč, J. Rožanc, M. Černigoj, J. Ercigol, J. Delkin.

M. Skabar, B. Borštnik, J. Pertot, F. Zarli, F. Kravos, F. Šmuc, E. Schrey, F. Strekelj, A. Gregorič, F. Marinšek, M. Pretner, dr. Čremošnik, dr. L. Čermelj, A. Ferfolja, F. Ajdišek, I. Malenšek, J. Strekelj, I. Umek, M. Leban. — Skupaj K 456—

Za CMD so nabrali gostje pri poroki Andrej-Zora 38 K; k temu znesku se je dodalo 122 K kot polovico čistega dohodka otroške veselice na Opčinah; skupaj 160 K. Druga polovica dohodka te veselice — 122 K — se je izročila c. kr. vladnemu komisariju v Trstu za vdove in sirote padlih junakov. Denar se je oddal na pristojnem mestu.

MALI OGLASI.

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste št. 10.

Vino belo naravno ima na prodaj Goriško vinarsko društvo sedaj v Prvačini, po zmernih cenah. 138

Soba meblirana z dreva posteljami, na željo tudi hrana, odda se družini ali dvema mladencema. Commerciale 9, mezanin. 300

Na debelo samo za preprodajalce. Nogavice, sukanec, pipe, milo, gumijevе podpetnike, razni gumbi, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisniški papir, kopirni svinčniki, zaponke, prstani rdečega kriza, krema za brado, žlice, razna rezila, robci, mrežice za brike, pletenine, srajce, spodnje hlače, ogledala, ustaške, razne glavnice, zaponke »Patent Knopfe« in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicolo št. 19. 62

Zlatarnica G. Pine

Trst, ulica Canale št. 13

plačuje

Zlato 14 karat od K 2-70 do K 3-10
18 " " K 3-70 do K 4-10

Prodaja po poštani cenil ure, ubane, prstane itd. itd.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.

UMETNI ZOBJE.

Fotografski atelje DAGUERRE

Trst - Corso št. 39 - Trst

10 dopisnic v platino, zgotovljene v 48 urah od K 3 naprej, z vsakim vremenom. Za vojake nizke cene.

:: Tudi električna razsvetljava. ::

Zaloga dalmatinskega vina

lastnega pridelka iz Jesenic pri Onišu

Filip Ivanišević

ulica Carintia št. 18, Telefon 14-05

Prodaja na drobno in na debelo.

Gostilna-Buffer v ul. Nuova št. 9, v kateri toči svoja vina prve vrste.

Dnevnik „Edinost“ v Trstu

- je izdal in založil naslednje knjige
1. »VOHUNA«. Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.
 2. »TRI POVESTI GROFA LEVA TOLSTEGA«. — Cena 80 vin.
 3. »KAZAKI«. Spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil Josip Knaflič. — Cena K 1.60.
 4. »PRVA LJUBEZEN«. Spisal I. Sjergiev Turgijev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
 5. »POLJUB«. Povest iz gorskega življenja češkega ljudstva. Špiala Karolina Světa. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
 6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBREDNEM JEZIKU PRI KATOL. JUGOSLOVANI«. (Malo odgovora na škofa Nagla poslovno pastirsko pismo v ponk slov. ljudstvu.) — Cena 80 vin.
 7. »IGRALEC«. Roman iz spominov mladosti. Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
 8. »JURKICA AGICEVA«. Spisal Ksaver Sandor - Gjalski. Prevel F. Orel. Cena K 2.
 9. »UDOVICA«. Povest iz 18. stoletja. Napisal I. E. Tomič. Poslovenil Stefan Klavž. Cena K 1.60.
 10. »JUG«. Historičen roman. Spisal Prokop Čecholoušek. Poslovenil H. V. Cena K 3.

Novo skladišče

Veliko skladišče klobukov

dežnikov, bele in pisane srajce, izlask. platna žepnih robce, moških nogovic itd.

K. Cvenkel Trst Corso 28

Cene zmerne. — Postrežba točna.

Narodna trgovina. — Narodna trgovina.